

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/47/2019
Identifikačné číslo spisu: 4319010260
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4319010260.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej v trestnej veci obvineného D. B., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 10. decembra 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného D. B. proti rozsudku Okresného súdu Levice z 15. apríla 2019, sp. zn. 3T/25/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného D. B. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Levice (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 15. apríla 2019, sp. zn. 3T/25/2019 uznal obvineného D. B. (ďalej aj „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že :

- dňa 25. novembra 2018 o 14.00 hod. zatelefonoval svojej bývalej družke K. G., ktorá sa v tom čase nachádzala na adrese K. G. č. X, H., okres M., z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na telefónne číslo poškodenej XXXX XXX XXX a povedal jej, aby sa do Vianoc vrátila domov, lebo ak nie, tak chytí nôž, zapichne ju a jej známi ju budú vidieť len na jej pohrebe v truhle, a že do tej truhly ju dostane vlastnoručne, pričom obdobné telefonáty vykonával už aj v predchádzajúcom období v roku 2018 v týždenných intervaloch a opakovane sa poškodenej vyhrážal zabitím, ak sa k nemu nevráti.

Za to mu bol podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd prvého stupňa podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu zn. Samsung SM A-600FN, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X so SIM kartou XXXXXXXXXXXXXXXX 4KA SK, ktorého vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stal

štát.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený D. B. vo svoj prospech v zákonom stanovenej lehote dovolanie, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mariána Szaba, advokáta so sídlom v Leviciach, Sv. Michala č. 4, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V dôvodoch podaného dovolania obvinený poprel spáchanie skutku a namietal, že usvedčujúca výpoveď poškodenej z prípravného konania bola účelová, motivovaná jej snahou získať majetkový prospech z predaja domu, ku ktorému vlastnícke právo obvinený previedol na poškodenú, za účelom vyhnutia sa exekúciám. Obvinený v podanom dovolaní ďalej tvrdil, že „zle pochopil celé konanie súdu“, myslel si, že nebude odsúdený, pretože skutok nespáchal. Právnu kvalifikáciu skutku považoval dovolateľ za nesprávnu, pretože skutok mal byť podľa jeho názoru správne právne kvalifikovaný ako nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Trestného zákona. V podstate z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, zrušil rozsudok okresného súdu a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Poškodená a prokurátor Okresnej prokuratúry Levice sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní, posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom pred okresným súdom 15. apríla 2019 je zrejmé, že obvinený po riadnom poučení súdom prvého stupňa, urobil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré sa považuje za priznanie skutku (§ 257 ods. 4 Trestného poriadku). Následne okresný súd riadnym a procesne bezchybným postupom prijal vyhlásenie obvineného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku a poučení o opravných prostriedkoch obvinený výslovne uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie a nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech oprávnenými osobami.

Procesným dôsledkom vyššie uvedených vyhlásení dobrovoľne uskutočnených obvineným v základnom konaní pred okresným súdom, je nadobudnutie právoplatnosti rozsudku a podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemožnosť napadnutia rozsudku okresného súdu odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku totiž vyplýva, že proti rozsudku súdu po prijatí vyhlásenia obvineného, že nepopiera spáchanie skutku, možno podať dovolanie iba z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Aj keď v § 257 ods. 5 Trestného poriadku nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému toto právo prislúcha, treba ho vykladať v spojení s § 369 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že oprávnený na podanie dovolania v tomto prípade je len minister spravodlivosti (na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby), a to z dôvodu, že ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa (obvinený a generálny prokurátor sú podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku oprávnenými osobami na podanie dovolania len proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa) - primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované pod číslom 12 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2017.

Vzhľadom teda na to, že prejednávacia vec bola právoplatne skončená rozhodnutím súdu prvého stupňa, osobou oprávnenou na podanie dovolania proti takémuto rozhodnutiu je len minister spravodlivosti.

Navyše spomínanými vyhláseniami o nepopretí spáchania skutku a vzdaní sa práva podať odvolanie, obvinený jasne deklaroval svoj súhlas s rozsudkom okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch.

Pritom podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku obvineným je popri inom viazané aj na povinnosť riadneho využitia opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku). V prejednávanej veci sa obvinený v základnom konaní vzdal práva podať odvolanie teda opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Za daných okolností sa potom obvinený nemôže účinne domáhať ochrany svojich práv podaním dovolania, pretože v základnom trestnom konaní a po riadnom poučení rezignoval na tie svoje práva, z ktorých aj vyviera jeho oprávnenie podať dovolanie.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že v posudzovanom prípade bolo dovolanie podané proti rozsudku okresného súdu neoprávnenou osobou, a preto ho dovolací súd na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.